

Kappróður

Kappróðurin er primitivur

Serfrøðingurin, sum aftur situr við árarnar, ásannar, at eitt er at venja og leggja til rættis, og nakað annað er at vera partur av eirindarleysu kappingini

Jóannes Hansen

Seinastu árin hevur Ludvík við Stein við sínum stóra innliti í kappróður og góðu gávum at miðla syrgt fyri, at vanligi føroyingurin hevur havt betri møguleika at fáa fatan av, hvat eirindarleysa kappingin snýr seg um.

Nú situr Ludvík, sum restar eitt hálv ár tey fjørutu, saman við fleiri javnaldrum aftur við árarnar umborð á Eysturoyingi.

– Vit kenna okkum at vera væl trimmaðar, og mátingarnar við øllum handa slag av tólum, sum nú eru tøk, siga tað sama. Men harvið er tað ikki

sagt, at vit fara at vinna, sigur Ludvík við Stein.

Hvussu tá?

– Tíbetur eru tað fyra og ikki bara tvey 10-mannafer, sum luttaka í ár. Áhugin er yvirhøvur størri, enn hann hevur verið millum 8-mannafer og 6-mannafer bæði við kvinnum og monnum. Tá ið luttøkan í størri bátunum er fyri uppgangandi, so vísir píkurin rætta vegin. Tað verður vant nógv, men tá ið bátarnir liggja borð um borð er spurningurin, um alt hetta siviliseraða og nørðasliga gongur upp í eina hægri eind við tað primitiva í okkum, sum í júst tí støduni eigur av-

gerandi leiklut, sigur Ludvík, og hann útgreinar:

– Tað snýr seg um orkuna, viljan, tað øðina, sum skal til fyri at útloysa kreftirnar, og tað snýr seg um ikki at vera púra kaldur og harvið gagnnýta alt tað, sum í fleiri mánaðir er vant. Talan er um liðavrik. Tað skal bara ein svikur til, so kiksar tað. Hetta er sum brotssparksapping í steypafótbólti. Munurin er bara tann, at í kappróði er tað ikki bara ein men allir í senn, sum, tá ið tað stendur mest á, skulu avrika optimalt. Eitt er, at tað menniskjaliga kann kiksa. Eitt annað er, at tað kann henda so nógv annað. Eitt nú at ein ár brotnar, eitt homluband slitnar

ella at árarnar fløkjast hjá tveimum bátum, kanska tí annar stýrimaðurin ikki hevur so nógv royndir og er fjálturstungin.

Hvør er favorittur?

– Ódnartøkini hava givið ábendingar, men tað verður ikki fyrr enn á norðoyastevnu, at tað ber til at svara. Í kappingini millum 10-mannaferini eru teir í høvuðsstaðnum óførir at luttaka við trimum manningum. Drekin Reyði er stinnur, og bæði Havnarbáturin og Ormurin Langi hava havt framgongd, so vit eru sera spentir.

Og í hinum bátastøddunum?

– Argjabáturin hevur vunnið FM trettan ferðir, og hann er altíð stinnur. Í Klaksvík hava teir mannað Nevið Reyða við ungum og óimponeraðum monnum, sum í ódnartøkunum hava verið sannførandi. Og so er spurningurin, um mannfólkini í Fuglafirði umborð á Gullbrandi fara at megna at avrika tað, sum kvinnurnar í Fuglafirði hava framt tey síðstu árin. Og so er tað Miðvingur, Ørvur og kanska onkur annar eisini. So tað er heilt spennandi, sigur Ludvík við Stein.